

Το άγιο Φως (Πρωτοπρεσβύτερος π. Μιχαήλ Βοσκός)

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Άγιο Φως: Κάθε χρόνο τις μέρες του Πάσχα το θαύμα του Αγίου Φωτός στον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου μας στα Ιεροσόλυμα έρχεται στην επικαιρότητα. Άλλοι εκφράζουν τον θαυμασμό τους γι' αυτό το κατ' έτος επαναλαμβανόμενο θαύμα κι άλλοι εκφράζουν τις μικρές ή τις μεγάλες αμφιβολίες τους.

Ορισμένοι μάλιστα φθάνουν στο σημείο να μιλούν για μια καλοστημένη απάτη. Ωστόσο το θαύμα του Αγίου Φωτός έχει μια ιστορία αιώνων, την οποία ο πολύ κόσμος αγνοεί, η οποία όμως παρουσιάζει πολλές ενδιαφέρουσες πτυχές.

Η ιστορία του Αγίου Φωτός ξεκινά από τη μέρα που ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός ανέστη τριήμερος εκ τάφου. Γιατί τότε, κατά την ώρα της Αναστάσεως του Θεανθρώπου, εμφανίστηκε για πρώτη φορά το Άγιον Φως. Κι αυτό δεν ήταν άλλο από το Άκτιστο Φως του Ακτίστου Τριαδικού Θεού, το ίδιο με το Άκτιστο Φως της Μεταμορφώσεως, το ίδιο με το Άκτιστο Φως που αξιώθηκαν να δούν οι θεόπτες Άγιοι της Εκκλησίας μας στο διάβα των αιώνων. Αυτό το Φως εμφανίζεται κάθε χρόνο μέχρι και σήμερα κατά τη διάρκεια της τελετής του Μεγάλου Σαββάτου

στον Τάφο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα. Την παράδοση αυτή καταγράφει κατά τον 10ο μ.Χ. αιώνα ο Έλληνας κληρικός Νικήτας στην επιστολή του προς τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Πορφυρογέννητο. Εκεί σημειώνει, ότι το Άγιον Φως άρχισε να εμφανίζεται αμέσως μετά την Ανάληψη του Χριστού κάθε Μεγάλο Σάββατο χωρίς διακοπή.

Κάθε χρόνο, λοιπόν, κατά το Μέγα Σάββατο, το Άγιον Φως πηγάζει από τον Τάφο του Χριστού και αναφλέγει την αποκαλούμενη “ακοίμητη” κανδήλα στο εσωτερικό του Τάφου, ενώ ταυτοχρόνως γαλαζόλευκες εκλάμψεις του Αγίου Φωτός διαχέονται μέσα στον Ναό της Αναστάσεως, φωτίζοντας τον χώρο και αναφλέγοντας κάποιες από τις κανδήλες και κάποιες από τις λαμπάδες των πιστών. Όπως επεξηγεί ο π. Γεώργιος Μεταλληνός, η αιτία της αναφλέξεως της “ακοίμητης” κανδήλας και των κεριών του Πατριάρχη είναι το Άκτιστο Φως, η φλόγα όμως που ανάβει στα κεριά του και που μεταδίδεται στους πιστούς είναι κτιστό φως. Επειδή όμως η φλόγα αυτή έχει στην αρχή την χάρη του Ακτίστου Φωτός, γι’ αυτό για κάποια λεπτά δεν καίει και δεν προκαλεί εγκαύματα, όπως μπορούν να διαβεβαιώσουν όλοι όσοι υπήρξαν μάρτυρες αυτού του γεγονότος.

Το θαύμα του Αγίου Φωτός δεν γίνεται αντιληπτό από όλους τους πιστούς, αλλά από λίγους μόνο, και μάλιστα όχι από όλους με τον ίδιο τρόπο. Ο καθένας το βλέπει με διαφορετικό τρόπο. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τους Πατριάρχες που εισέρχονται στον Πανάγιο Τάφο, οι οποίοι βιώνουν το θαύμα με διαφορετικό τρόπο ο καθένας. Χαρακτηριστική είναι η σχετική μαρτυρία του Πατριάρχη Δαμιανού Α΄ (1897-1931): Όταν δεν ήταν κατάλληλα προετοιμασμένος, ήρεμος και αφοσιωμένος, εισερχόμενος στον Πανάγιο Τάφο έβλεπε την κανδήλα ήδη αναμμένη και δεν βίωνε το θαύμα. Όταν όμως είχε ήρεμη τη συνείδησή του και τίποτε δεν τον απασχολούσε, ένοιωθε μια ανεξήγητη χαρά. Μόλις εισερχόταν εντός του Παναγίου Τάφου και άρχιζε να διαβάσει από την αγία φυλλάδα άναβε και η αγία κανδήλα και τα κεριά.

Από τις ιστορικές μαρτυρίες, που καταγράφει στο βιβλίο του ο Χάρης Σκαρλακίδης, γίνεται ολοφάνερο ότι για έξι ολόκληρους αιώνες, από τον 9ο μέχρι και τον 15ο αιώνα, την ώρα που εμφανιζόταν το Άγιον Φως κανείς δεν υπήρχε μέσα στον Πανάγιο Τάφο. Η είσοδος του Παναγίου Τάφου σφραγιζόταν με μελισσοκέρι (εις ανάμνησιν της σφραγίσεως του Τάφου από τους Ρωμαίους στρατιώτες) και ο Έλληνας Πατριάρχης παρέμενε εκτός του μνημείου, απ’ όπου απηύθυνε τις καθιερωμένες επικλήσεις ενώπιον όλων των πιστών. Όταν κατερχόταν το Άγιον Φως από τον ουρανό, άναβε η “ακοίμητη” κανδήλα και φωτιζόταν το εσωτερικό του Τάφου, ενώ ο Ναός γέμιζε με γαλαζόλευκες εκλάμψεις. Στις πόρτες του Παναγίου Τάφου υπήρχαν γρίλιες η μεταλλικά

κιγκλιδώματα, που επέτρεπαν την άμεση οπτική επαφή με την “ακοίμητη” κανδήλα. Τότε ο Μουσουλμάνος διοικητής των Ιεροσολύμων ξεκλείδωνε τον Τάφο για να εισέλθει ο Πατριάρχης, ο οποίος άναβε τις λαμπάδες του από την κανδήλα και εξερχόμενος μεταλαμπάδευε το Φως στους πιστούς. Το τελετουργικό αυτό, όπως καθίσταται σαφές, δεν άφηνε κανένα περιθώριο για αμφισβητήσεις και για αμφιβολίες.

Περί το 1480 μ.Χ. η τελετουργία αλλάζει και ακολουθείται έκτοτε το τυπικό της τελετής του Αγίου Φωτός, όπως ακριβώς και στις μέρες μας.

Από τις ιστορικές μαρτυρίες, που καταγράφει στο βιβλίο του ο Χάρης Σκαρλακίδης, γίνεται ολοφάνερο ότι για έξι ολόκληρους αιώνες, από τον 9ο μέχρι και τον 15ο αιώνα, την ώρα που εμφανιζόταν το Άγιον Φως κανείς δεν υπήρχε μέσα στον Πανάγιο Τάφο. Η είσοδος του Παναγίου Τάφου σφραγιζόταν με μελισσοκέρι (εις ανάμνησιν της σφραγίσεως του Τάφου από τους Ρωμαίους στρατιώτες) και ο Έλληνας Πατριάρχης παρέμενε εκτός του μνημείου, απ’ όπου απηύθυνε τις καθιερωμένες επικλήσεις ενώπιον όλων των πιστών. Όταν κατερχόταν το Άγιον Φως από τον ουρανό, άναβε η “ακοίμητη” κανδήλα και φωτιζόταν το εσωτερικό του Τάφου, ενώ ο Ναός γέμιζε με γαλαζόλευκες εκλάμψεις. Στις πόρτες του Παναγίου Τάφου υπήρχαν γρίλιες ή μεταλλικά κιγκλιδώματα, που επέτρεπαν την άμεση οπτική επαφή με την “ακοίμητη” κανδήλα. Τότε ο Μουσουλμάνος διοικητής των Ιεροσολύμων ξεκλείδωνε τον Τάφο για να εισέλθει ο Πατριάρχης, ο οποίος άναβε τις λαμπάδες του από την κανδήλα και εξερχόμενος μεταλαμπάδευε το Φως στους πιστούς. Το τελετουργικό αυτό, όπως καθίσταται σαφές, δεν άφηνε κανένα περιθώριο για αμφισβητήσεις και για αμφιβολίες.

Περί το 1480 μ.Χ. η τελετουργία αλλάζει και ακολουθείται έκτοτε το τυπικό της τελετής του Αγίου Φωτός, όπως ακριβώς και στις μέρες μας.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr